

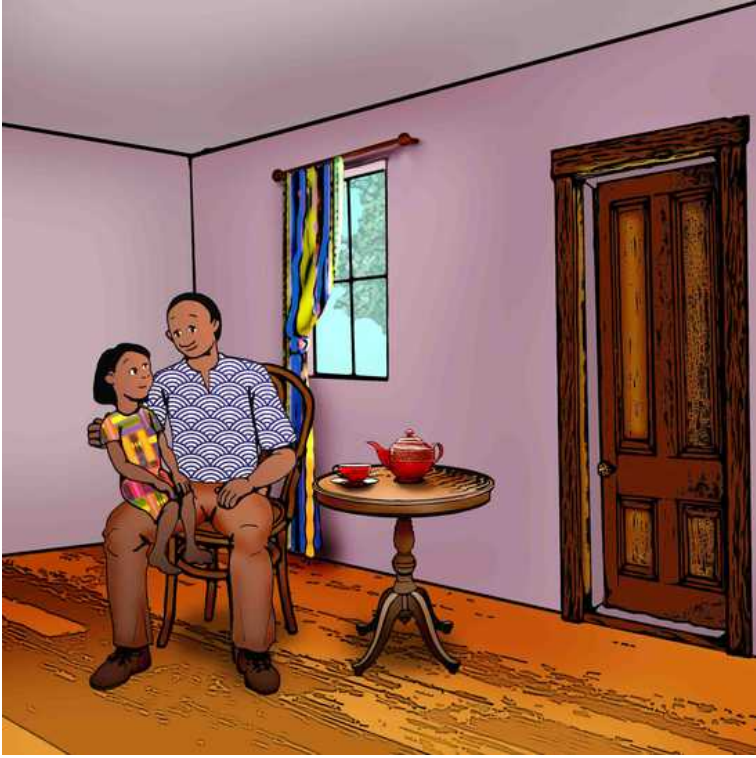

ሲምቦዮዲ

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Mezemir Girma
- 5
- አማርኛ

ሲምበግዊሬ እናቷ ስትሞት ብስጭት ተሰማት። የሲምበግዊሬ አባት ለልጁ እንክብካቤ ለማድረግ የተቻለውን አደረገ። ቀስ በቀስ የሲምበግዊሬ እናት በሌላችበት ደስተኝነትን መልሰው እንዴት እንደሚያገኙ አወቁበት። በየዕለቱ ጠዋት ቁጭ ብለው ስለመጨው ቀን ይነጋራሉ። በየምሽቱም ራት አብረው ይሰራሉ። ሳህፍቹን ካጠቡ በኋላ የሲምበግዊሬ አባት የቤት ስራዋን በመስራት ያግዛታል።

አንድ ቀን የሲምቦግዊሬ አባት ከወትሮው አምሸቶ መጣ። «የት ነሽ ልጄ?» ሲል ተጠራ። ሲምቦግዊሬም ወደ አባቷ ርጠች። አባቷ የአንዲት ሴትዮ እጅ መያዙን ስታይ ቀጥ ብላ ቆመች። «ልጄ፣ አንዲት ልዩ የሆነች ሴትዮ እንድትተዋወቁ እፈልጋለሁ። ይህች አኒታነች» አለ ፈገግታ እያሳየ።

«እንዴት ነሽ ሲምበግዊሬ? አባትሽ ስላንቺ ብዙ ነገር ነግሮኛል» አለቻት አኒታ። ይሁን እንጂ አኒታ ፈገግታ አላሳየችም፤ ወይም የሲምበግዊሬን እጅ አልጨበጠችም። የሲምበግዊሬ አባት ደስተኝነት ተሰማው። ሦስቱ አብረው ስለሚኖሩበት ሁኔታና ህይወታቸው እንዴት ጥሩ እንደሚሆን አወራ። «ልጄ፣ አኒታን እንደ እናት እንደምታያት ተስፋ አደርጋለሁ» አላት።

የሲምቦግዊሬ ህይወት ተቀየረ። ጠዋት ጠዋት ከአባቷ ጋር ለመቀመጥ ጊዜ እያጣች መጣች። አኒታ በርካታ የቤት ውስጥ ስራ ስለሰጠቻት ማታ ማታ የቤት ስራዋን ለመስራት በጣም ይደክማት ጀምሮ። ከአራት በኋላ ቀጥታ ወደ መኝታዋ መሄድ ልማዷ እየሆነ መጣ። የሚያጽናናት ብቸኛው ነገር እናቷ የሰጠቻት በቀለም ያበደ ብርድ ልብስ ነበር። የሲምቦግዊሬ አባት የልጁን መከፋት ልብ ያለው አይመስልም።

ከጥቂት ወራት በኋላ የሲምቦግዊሬ አባት ለተወሰነ ጊዜ ራቅ ብሎ እንደሚሄድ ነገራቸው። «ለስራ ጉዳይ መሄድ አለብኝ» አላቸው። «እርስ በእርሳችሁ እንደምትደጋገፉ ግን እተማመናለሁ።» የሲምቦግዊሬ ፊት ቅይርይር አለ፤ አባቷ ግን ይህን ልብ አላለም። አኒታ ምንም ቃል አልወጣትም። እርሷም ደስተኝነት አልተሰማትም ነበር።

ለሲምበግዊሬ ነገሩ ሁሉ እየከፋ ሄደ። ስራዎቿን ካልጨረሰች፣
ካማረረች፣ አኒታ ትመታት ጀመር። በእራት ሰዓትም ሴትዮዋ ብዙውን
ምግብ ስለምትበላው ለሲምበግዊሬ የሚደርሳት ፍርፋሪ ነበር።
በየምሽቱ ሲምበግዊሬ ወደ እንቅልፏ የምትሄደው እያለቀሰች ነበር፤
የእናቷን ብርድልብስ እያቀፈች ትተኛለች።

አንድ ቀን ጠዋት ሲምበግዊሬ ተኝታ አረፈደች። «አንቺ ሰነፍ!» አኒታ አምባረቀችባት። ሲምበግዊሬን ጎተተቻት። ያን ውድ ብርድልብስ ምስማር ያዘውና ከሁለት ተቀደደ።

ሲምበግዊሬ በጣም ተበሳጩች። ከቤት ለመጥፋት ወሰነች። የእናቷን ብርድልብስ ቁራጮች ይዛ፣ ጥቂት ስንቅ ቋጠራ ቤቱን ለቃ ሄደች። አባቷ የሄደበትን መንገድም ይዛ ጉዞዋን ጀመረች።

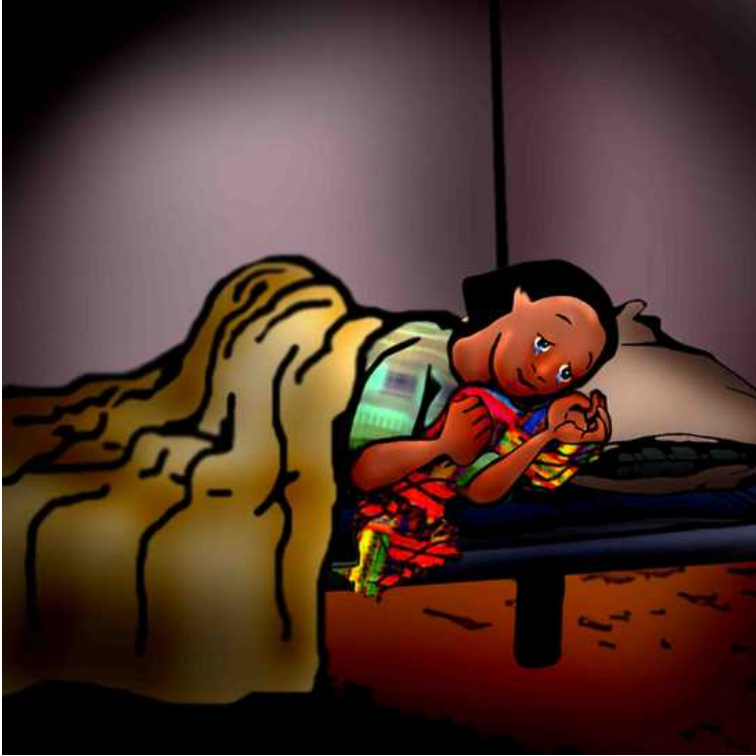
ሲመሽባት ከአንድ ምንጭ አጠገብ ካለ ትልቅ ዛፍ ላይ ወጥታ ከቅርንጫፎቹ ላይ መኝታዋን አዘጋጀች። እየተኛችም ሳለች «እናቴ፣ እናቴ፣ እናቴ፣ ተውሽኝ። ተውሽኝና አልመለስ አልሽ። አባቴ አሁን ለኔ ማሰቡን ተቷል። እናቴ፣ መቼ ነው የምትመጭው? ተውሽኝ እኮ» በማለት አዜመች።

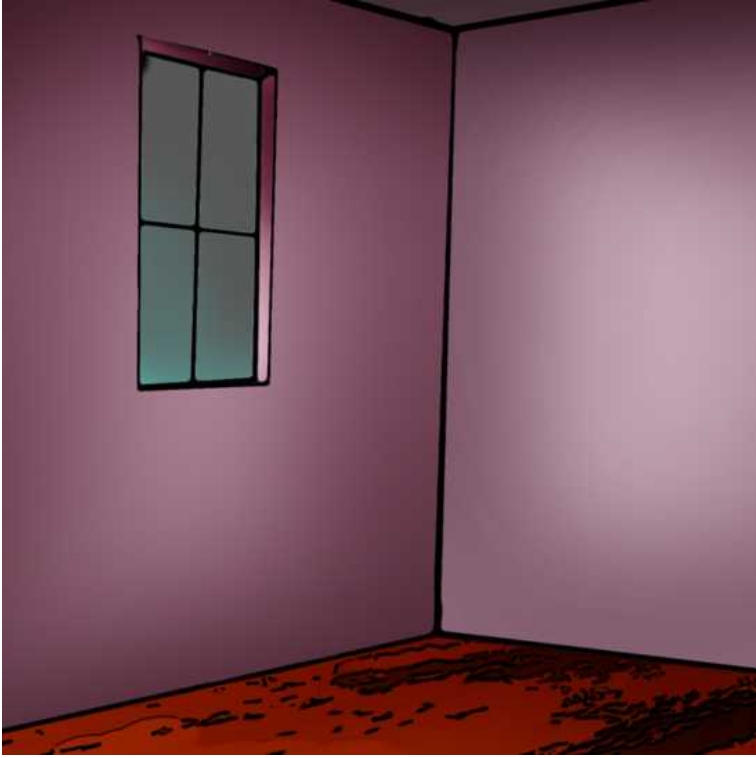
በቀጣዩ ማለዳ ሲምበግዊሬ ዘፈኑን ደግሞ ዘፈነችው። ሴቶች ልብሳቸውን ለማጠብ ወደ ምንጩ ሲመጡ ከትልቁ ዛፍ የሚመጣውን የመከፋት ዘፈን ይሰሙ ጀመር። ንፋሱ ቅጠሉን እያማታ የሚፈጥረው ድምጽ መስሏቸው ስራቸውን ቀጠሉ። ከሴቶቹ አንዷ ግን ዘፈኑን በጣም በጥንቃቄ አደመጠችው።

ይህች ሴት ቀና ብላ ዛፉን አየች። ልጅቱንና የብርድልብሱን ቁራጭ ስታይ «ሲምበግዊሬ፣ የወንድሜ ልጅ!» ስትል ጮኸች። ሌሎቹም ሴቶች ማጠባቸውን አቁመው ሲምበግዊሬን ከዛፉ እንድትወርድ አገዟት። አክስቷ ትንሿን ልጅ አቅፋ ታጽናናት ጀመር።

የሲምቦግዊሬ አክሲት ልጅቱን ወደቤቷ ወሰደች። ለሲምቦግዊሬም ትኩስ ምግብ ሰጠች፤ የእናቷን ብርድልብስም አለበሰች። በዚያ ምሽት ሲምቦግዊሬ ወደ መኝታዋ ስትሄድ አለቀሰች። እንባዋ ግን የእፎይታ እንባ ነበር። አክሲቷ እንደምትንከባከባት አውቃለች።

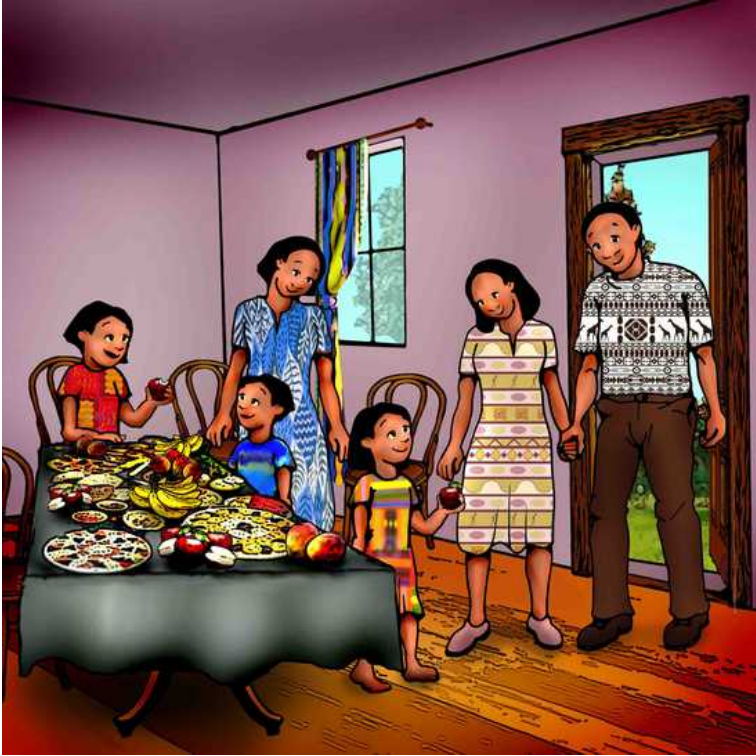
የሲምቦግዊሬ አባት ወደቤቱ ሲመለስ ቤቱን ባዶ አገኘው። «ምን ተከሰተ አኒታዬ?» አላት ክብድ እያለው። ሲምቦግዊሬ መጥፋቷን ነገረችው። «እንድታከብረኝ ስፈልግ ነበር» አለች። «ምናልባት ከረር አድርጌባት ሊሆን ይችላል።» የሲምቦግዊሬ አባት ቤቱን ጥሎ ወደ ምንጩ በኩል ሄደ። ሲምቦግዊሬን አይታት እንደሆነ ለመጠየቅም ወደ አህቱ መንደር ዘለቀ።

ሲምበግዊሬ ከአክሲቲ ልጆች ጋር እየተጫወተች ሳለች አባቷን ከሩቅ አየችው። ይናደድብኛል ብላ ፈራች። ስለሆነም ለመደበቅ ወደቤቱ በኩል ሮጠች። አባቷ ግን ወደሷ ሮጦ «ሲምበግዊሬ ጥሩ እናት አግኝተሻል - የምትረዳሽና የምትወድሽ። እኮራብሻለሁ፤ እወድሻለሁ» አላት። ሲምበግዊሬ ከአክሲቲ ጋር እስከፈለገችበት ጊዜ ድረስ እንድትቆይም ተስማሙ።

አባቷ በየቀኑ ይጠይቃት ጀመር። አንድ ቀንም ከአኒታ ጋር መጣ።
አኒታም ሲምበግዊሬን ለመጨበጥ እጇን ዘረጋች። «ልጄ አዝናለሁ፤
ተሳስቻለሁ» በማለትም አለቀሰችባት። «እንደገና አንድ ዕድል
ትሰጪኛለሽ?» ሲምበግዊሬም አባቷንና የተጨነቀ ፊቱን አየች። ከዚያም
በኋላ ቀስ ብላ ወደፊት ጠጋ አለችና አኒታን አቀፈች።

በቀጣዩ ሳምንት አኒታ ሲምበግዊሬን ከአክሶቷና ከልጆቿ ጋር በቤቷ ምሳ ጋበዘቻቸው። ምን ዓይነት ግሩም ድግስ ነው! አኒታ ሲምበግዊሬ የምትወዳቸውን ምግቦች ሁሉ አሰናዳች እና ሁሉም ሰው እስከሚጠግብ ድረስ በላ። ከዚያም አዋቂዎቹ ሲያወሩ ልጆቹም ተጫወቱ። ሲምበግዊሬም ደስተኝነትና ጀግንነት ተሰማት። በቅርቡ፣ በጣም በቅርቡ፣ ወደቤቷ እንደምትመለስና ከእናቷና ከእንጅራ እናቷ ጋር እንደምትኖር ወሰነች።

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ሲምቦዮሪ

 Rukia Nantale

 Benjamin Mitchley

 Mezemir Girma

